

Послѣ било рѣшено да отпуснатъ 400 милиона ассигнацій и вжтрѣ въ господарството да имъ присвоятъ курсатъ на равно съ звонковитѣ монети, и найъ послѣ, да ги приемнатъ обратно въ хазната, като въ отплата отъ купувачитѣ на манастирскитѣ имущества. Въ сжщото това време, комитетъ по церковнитѣ работи представилъ на събранието докладъ, който окончателно озадочилъ всичкото благочестиво духовенство. По проектътъ на комитетътъ; духовенството ся отстранявало отъ да управлява церковнитѣ имущества и управлението ся предавало на свѣтски вѣдомства. Народътъ зималъ на себѣ си дълговетъ на доховенството, които дохождали до 149 милиона, и за издържаніе на църквитѣ обязалъ ся да дава 133 милиона, вмѣсто първитѣ 170 милиона, които ся съставлявали изъ десетични данѣци и приходи. Но понеже тѣзи сума, по мнѣнието на нечестивия комитетъ, била твърдѣ голѣма, то предлагало ся, за въ бѣдѣще да дадѣтъ на църквата съвършенно ново устройство, при което тя ежегодно би струвало на господарството 65 милиона. Отъ 170 милиона да минатъ на 65 било съвсѣмъ докачително за всичкитѣ благочестиви чловѣци, и за това намъ ни ся съвършенно откриватъ онези негодования, съ които истинескитѣ стѣлпове на католичеството, срѣцнали мисльта за това радикално преобразование. Но събранието не обърнало внимание на жалбитѣ на съсипвающитѣ ся пастири, и твърдѣ сериозно захванало да разгльжда и обсжда проектътъ на комитетътъ.